

Delavnica »Voščilnice malo drugače«

Izvor voščil sega nekje v začetek 17. stoletja. Takrat so imeli običaj slavljencu privezati voščilo / voščilno pismo na obleko ali okrog vratu. To je bilo povezano z verovanjem v magično moč vezanja: z vezanjem ustvariš združitev; " privezana voščila, " želje se uresničijo.

Šega se je izrodila, voščilno pismo so začeli opuščati, zato pa so (godovnjaka), tisti, ki praznuje god, vezali ali celo topli, ga davili ali kako drugače maltretirali. To je bilo znano tako pri nas, kot drugod po Evropi. Poročilo iz Zuericha iz leta 1616, govori o tem, kako sta dva sinova davila svojo mater, dokler ni iz ust pomolila jezika. Tako naj bi slavljenko v tem primeru svojo mater prisilila, da bi njima kaj darovala.

Na Primorskem so do nedavnega imeli navado, da so slavljenca imeli običaj pocukati za uho in mu darovati kakšno malo darilo, ki je bilo v obliki sadja.

Nekoč splošno razširjena šega, ki tudi sedaj ni čisto zamrla, je voščenje godu. Prijatelji in znanci so imeli navado priti voščiti god pred godovim dnem.

V Ljubljani do druge vojne so praznovali godove, rojstne dneve pa samo ob okroglih obletnicah, pa še to v družinskem krogu. Krščeni otroci v mestih (tudi v današnjih dneh), ponavadi praznujejo oba praznika. Za rojstne dneve dobijo obilo daril, za godove pa bore malo.

VOŠČILNICE MALO DRUGAČE

Voščilnice so in bodo obstajale na tržišču v vseh možnih oblikah. So računalniško, ročno ali še kako drugače obdelane, pokrivajo vse praznike.

Mi smo jih izdelovali na temo jeseni in njenih čudovitih prelivajočih se barv.

Akvarelni papir smo napeli na leseno ploščo, ga oblepili, da se ne bo preveč raztegnil med močenjem.

Po robovih smo nanесли žive tone, dvignili leseno podlago na kateri je nalepljen papir in s tem ko smo premikali ploščo v vse smeri, so se tudi barve začele prelivati med seboj. Efekti, ki so nastali med samim delom so bili neponovljivi, unikatni.

Ko se je papir osušil, smo ga previdno odlepili, nastal je beli obrobní rob. Na koncu smo si privoščili še zlate detajle in čisto na koncu smo jih pritrdili na nosilni karton.

Drug tip voščilnic smo izdelali s pomočjo posušenih listov javorja. Na akvarelni list papirja, ravno tako prilepljenim na leseno ploščo, smo položili javorjev list. Zmešali v posodicah barvne gvaše (ne pokrivne tempera barve). S pomočjo obrabljene zobne ščetke, ki je služila za škropljenje barve, smo ob škropili liste javorja. Pod listi je bila čista osnova, okrog njih pa drobne kapljice rumenih, rdečih, in zelenih barv.

Tudi te kartončke smo pritrdili na nosilni karton.

Tisto malo časa, kot nam je bil namenjen za izvedbo delavnice je minil hitro kot bi trenil. Meni je bil izziv njim pa veliko zadovoljstvo, da so lahko dan preživeli tudi malo drugače, kot ga sicer.

Moška populacija je po navadi na mojih delavnicah bolj zagreta za delo kot je to za pričakovati od dam.

Avtor: Borčilo Nēne

Datum: 29.10.2009